

prima instanță: R. Anatolie
instanța de apel: I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

dosarul nr. 2ra-1352/16

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Viorel Rusnac

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Viorel Rusnac împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu privire la anularea ordinului de concediere și restabilirea în serviciu

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2016 prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, casată hotărârea Judecătoriei Edineț din 13 noiembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 05 octombrie 2015, Viorel Rusnac a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu privire la anularea ordinului de concediere și restabilirea în serviciu.

În motivarea acțiunii a invocat că la 01 septembrie 2015 prin Ordinul nr. 152 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, a fost concediat de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, din funcția de pădurar al sectorului nr. 9 al Ocolului Silvic Otaci.

Consideră acest ordin ilegal, deoarece în perioada 25 august 2015 – 23 septembrie 2015 s-a aflat în concediu medical, fapt confirmat prin certificatul medical seria 01 nr. 759873 din 01 septembrie 2015, iar conform art. 86 alin. (2) Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediul medical sau în concediu de odihnă anual.

Menționează că la baza ordinului de sancționare disciplinară a stat actul de control din 27 mai 2015, prin care la cele cinci Ocoale Silvice din cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” au fost depistate defrișări ilicite a copacilor.

Relatează că angajatorul vădit fals a indicat precum că el a refuzat să semneze ordinul, deoarece a făcut cunoștință cu acesta abia la 24 septembrie 2015, după revenirea din concediul medical.

Mai indică că prin Ordinul nr. 134 din 24 septembrie 2015 cu privire la demisie și în baza ordinului nr. 152 din 01 septembrie 2015, angajatorul a desfășurat contractul individual de muncă cu el, începând cu data de 24 septembrie 2015.

Nu este de acord cu acest ordin, dat fiind faptul că nu este clar temeiul desfacerii contractului individual de muncă, la fel la baza acestui ordin a stat Ordinul nr. 152 din 01 septembrie 2015 care a fost emis cu încălcări flagrante, totodată nu este clară ziua eliberării sale din serviciu, aceasta fiind data de 01 septembrie 2015 sau data de 24 septembrie 2015.

Indică că în urma concedierii i-au fost cauzate suferințe psihice, deoarece a fost privat ilegal de posibilitatea de a munci, totodată i-a fost defăimată reputația sa în fața colegilor.

La fel, i-au fost create și suferințe fizice prin agravarea sănătății sale, fiind nevoit în perioada 05 septembrie 2015 – 13 septembrie 2015 să se afle din nou în concediu medical.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 86 alin. (1) și (2), 90, 206 alin. (1) lit. a), b), c) și d), 206 alin. (4), 209 alin. (1), 210 alin. (1), 330, 355 din Codul muncii, art. 39 alin. (7), art. 166 – 167 CPC

Solicită admiterea acțiunii, anularea pct. 30 al Ordinul nr. 152 din 01 septembrie 2015, anularea Ordinului nr. 143 din 24 septembrie 2015, restabilirea în serviciu în funcția anterior deținută, încasarea despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral în mărime de 5 salarii medii cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 06 noiembrie 2015, Viorel Rusanc a depus cerere suplimentară la acțiune prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea Ordinului nr. 189 din 29 octombrie 2014 și a Ordinului nr. 199 din 30 octombrie 2015.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 13 noiembrie 2015 a fost admisă parțial acțiunea, anulat punctul 30 al Ordinului nr. 152 cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare, emis la 01 septembrie 2015 de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” prin care Viorel Rusnac a fost concediat din funcția de pădurar al sectorului nr. 9, Ocolul Silvic Otaci în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” începând cu 01 septembrie 2015 în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, fiind ilegal.

A fost anulat Ordinul nr. 143 din 24 septembrie 2015 emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu privire la demisia lui Viorel Rusnac din funcția de pădurar al Ocolului Silvic Otaci conform art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii începând cu 24 septembrie 2015, ca fiind ilegal.

A fost anulat Ordinul nr. 189 din 29 octombrie 2014 emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu privire la modificarea ordinului nr. 152 din 01 septembrie 2015.

A fost anulat Ordinul nr. 199 din 30 octombrie 2015 emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu privire la corectările efectuate în Ordinul nr. 189 din 29 octombrie 2015.

A fost restabilit Viorel Rusnac în funcția anterior ocupată de pădurar al sectorului nr. 9, Ocolul Silvic Otaci în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”.

A fost obligată ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” să achite în beneficiul lui Viorel Rusnac despăgubirea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu în mărime de 7636, 41 lei și a prejudiciului moral în mărime de 3138, 25 lei.

În rest pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2016 a fost admis apelul decalrat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

La 11 aprilie 2016, Viorel Rusnac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că la data emiterii ordinului de concediere s-a aflat în concediu medical, și anume în perioada 25 august 2015 – 23 septembrie 2015.

Indică că Ordinul nr. 189 și nr. 199 au fost emise după încetarea relațiilor de muncă între el și ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, și anume la 29 octombrie 2015 și la 30 octombrie 2015, astfel fiind încălcat principiul constituțional neretroactivității legii.

Relatează că angajatorul vădit fals a indicat precum că el a refuzat să semneze ordinul, or, cu acesta a făcut cunoștință abia la 23 septembrie 2015 după revenirea din concediul medical.

Menționează că instanța de apel nu a luat în considerație prevederile pct. 18 lit. k) din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justie nr. 9 din 22 decembrie 2014 privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă.

Mai susține că Ordinul nr. 152 din 01 septembrie 2015 a fost emis fără acordul organului sindical din unitate, luând în considerație faptul că el este membrul organului sindical.

Indică că la emiterea ordinului nr. 152 din 01 septembrie 2015, angajatorul nu a luat explicații scrise de la el privind fapta comisă. Mai mult ca atât, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că controlul organizat în perioada 27 aprilie 2015 – 26 mai 2015 a fost inițiat la sesizarea Agenției „Moldsilva” de către directorul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, în urma căruia la 27 mai 2015 a fost întocmit un act de control, iar unul din membrii comisiei a fost Vasile Starodub, care îndeplinea funcția de inginer silvic șef și făcea parte din administrația ÎS „Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Edineț”.

Astfel, luând în considerație prevederile art. 209 alin. (1) Codul muncii, sancția disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu

mai târziu de o lună din ziua constatării ei, iar sancțiunea disciplinară aplicată prin acest ordin a fost aplicată cu încălcarea termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 aprilie 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 18 februarie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Viorel Rusnac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Viorel Rusnac, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Viorel Rusnac ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Viorel Rusnac se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic